Pregaria.cat

Entrada

Fent camí cap a la llum (I)

El comiat

Et voldria d'entrada fer una pregunta molt directa: has viscut un comiat definitiu? Com la marxa d'un amic que saps que difícilment tornarà, o la darrera mirada d'una persona que estimes i és ja molt a prop de morir, o aquella porta que es tanca definitivament, i potser amb mal rotllo, quan heu desfet la parella que semblava eterna?.

(Nota: si ets a la feina o tens molta presa, millor que et paris aquí i deixis la proposta de pregària per un moment més tranquil)

Recorda, si us plau, què senties en aquells moments? Què notaves en els ulls i en el cor de l'altra persona, que marxava? Oh, no em diguis que no te'n recordes!. Tots els humans hem passat per experiències semblants.

Deixem, per ara, un comiat trencador. Anem a un comiat entre amics o parents que s'estimen.

Es fa un silenci intens. Tens l'altre davant. Les maletes a terra. Us mireu. Un impuls profund a tots dos, que porta a una abraçada amb una força total. "No voldria que marxessis". Cau un temps inexorable i us arrenquen la presència. Mai més possiblement serà com ara, física, tangible, quasi de fusió. Saps, però, que restarà per molts anys la presència de l'altre, la memòria viva, intencional.

(Ara estàs a punt de llegir la Paraula. Una breu parada, mirada al teu interior. Ell habita en tu. Escolta a poc a poc: "Mentre sopaven Jesús prengué pa, el partí i tot donant-lo als deixebles digué: Preneu, mengeu-ne; això és el meu cos. Després prengué una copa, digué l'acció de gràcies, i els la donà tot dient: Beveu-ne tots, que això és la meva sang, la sang de l'aliança vessada per tothom en remissió dels pecats" (Mateu 26,27-28).

Genial, Jesús !.

Va trobar la forma de quedar-se tot marxant. En el moment del comiat va imaginar i crear la comunió més íntima i fonda que es pugui pensar. Com aliment, com a viàtic pel pelegrinatge de la vida i com a fusió d'amor entre Ell i cadascú del seus deixebles.

Genial, Jesús !

Quan a les presons entraven d'amagat per portar el viàtic a aquells condemnats a morir a l'amfiteatre, quan moria el pare i li portaven la comunió que rebia amb les mans juntes i l'ajudaven a passar per la boca amb una mica d'aigua, quan aquell que es trobava absolutament sol va entrar a aquella eucaristia i el visitaves de cor a cor.

Genial, Jesús. Moltes gràcies!